

Lag om ändring i kulturmiljölagen (1988:950);

utfärdad den 3 december 2015.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² i fråga om kulturmiljölagen (1988:950)³

dels att bilaga 1 ska upphöra att gälla,
dels att 6 kap. 2, 6 och 7 §§ ska ha följande lydelse.

6 kap.

2 §⁴ Med ett kulturföremål avses i detta kapitel ett föremål som i den stat det förts bort från betraktas som en nationell skatt av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde enligt lagar eller administrativa förfaranden som är förenliga med artikel 36 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

6 §⁵ Talan om återlämnande ska väckas inom tre år från det att den återkrävande staten har fått kännedom om var föremålet finns och om vem som innehar det. Talan får dock inte väckas senare än trettio år efter det att föremålet olagligt fördes bort. I fråga om föremål som är en integrerad del av en offentlig samling och är upptaget i inventarieförteckningen hos ett museum, ett arkiv eller en bibliotekssamling eller som är en integrerad del av inventarierna hos en kyrklig eller annan religiös institution och har ett särskilt skydd enligt det återkrävande landets lag, får dock talan väckas inom sjuttiofem år efter bortförseeln.

Med en offentlig samling avses en samling som ägs av

- en stat som avses i 1 §,
- en lokal eller regional myndighet i en sådan stat, eller
- en offentlig institution i en sådan stat vilken ägs eller till stor del finansieras av staten eller av en lokal eller regional myndighet.

Om bortförseeln inte längre är olaglig när talan väcks, ska talan ogillas.

¹ Prop. 2015/16:6, bet. 2015/16:KrU3, rskr. 2015/16:54.

² Jfr Europaparlamentet och rådets direktiv 2014/60/EU av den 15 maj 2014 om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium och en ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 med bestämmelser om informations-systemet för den inre marknaden (IMI) (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen.

³ Lagen omtryckt 2002:620.

Senaste lydelse av bilaga 1 2011:782.

⁴ Senaste lydelse 2011:782.

⁵ Senaste lydelse 2011:782.

7 §⁶ Om ett kulturföremål ska återlämnas, är den som innehar föremålet för egen räkning berättigad till skälig ersättning av den återkrävande staten. Detta förutsätter att innehavaren visar att han eller hon visat vederbörlig omsorg och uppmärksamhet vid anskaffandet av föremålet.

Vid bedömningen av om innehavaren visat vederbörlig omsorg och uppmärksamhet ska det tas hänsyn till alla omständigheter i samband med anskaffandet, däribland dokumentation om föremålets proveniens, de tillstånd för utförelse som krävs enligt den återkrävande medlemsstatens lagstiftning, parternas karaktär, det pris som betalats, om innehavaren kontrollerat tillgängliga register över stulna föremål och all relevant information som innehavaren rimligen kunnat erhålla, eller om innehavaren vidtagit andra sådana åtgärder som en omdömesgill person skulle ha vidtagit under samma omständigheter.

Den som förvärvat föremålet genom arv, testamente, gåva eller bodelning är berättigad till ersättning endast om den som föremålet förvärvats från skulle ha varit det.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

På regeringens vägnar

ALICE BAH KUHNKE

Daniel Ström
(Kulturdepartementet)